

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail vfm@vfm.dk

LHN/ J.nr. 2008-4474

Dato: 1. juli 2008

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 30. maj 2008 følger hermed velfærdsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 401 (SOU Alm. del).

Spørgsmål nr. 401:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 29. maj 2008 fra Benny Gerhard, jf. SOU al. del - bilag 266.”

Svar:

Da Benny Gerhards henvendelse vedrører kommunale lægekonsulenters ansvarsforhold, har jeg indhentet bidrag til besvarelsen fra Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse.

Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse oplyser i sit svar, at sundhedsministeren tidligere over for Folketingets Sundhedsudvalg har redegjort for ansvarsforholdene for læger ansat i administrative stillinger og henviser til svarene på spørgsmål 247 og 310 (SUU – Alm. del).

Med henvisning til disse svar til Folketingets Sundhedsudvalg kan jeg oplyse, at læger, der udøver lægefaglig virksomhed, er omfattet af lov nr. 451 af 22. maj 2006 om autorisation af sundhedspersonale og om sundhedsfaglig virksomhed, som trådte i kraft den 1. januar 2007. Med autorisationsloven blev en række individuelle autorisationslove, herunder lægeloven, samlet i en fælles autorisationslov. Forudsætning for lægefaglig virksomhed i denne lovs forstand er, at der består et læge/patientforhold, det vil sige at en læge deltager i eller har ansvar for patientbehandling i bredere forstand – det vil sige udøver lægegerning. Det fremgår blandt andet af lovens § 17, at en læge er forpligtet til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed, og det fremgår af § 20, at en autoriseret sundhedsperson ved udfærdigelse af erklæringer, som vedkommende afgiver i sin egenskab af autoriseret sundhedsperson,

skal udvise omhu og uhildethed. Efter loven er det Sundhedsstyrelsen, som fører tilsyn med, at normen for god og forsvarlig lægegerning, ikke bliver fraveget.

Det følger således af autorisationsloven, at en læge ikke er omfattet af loven, når vedkommende ikke udøver lægefaglig virksomhed. Læger, der er ansat i administrative stillinger, eksempelvis lægekonsulenter, som kommunerne benytter i for eksempel sager om førtidspension og i forbindelse med vurdering af en borgers funktionsevne, udøver ikke lægefaglig virksomhed, som den er defineret. Lægekonsulenterne skal bistå forvaltningen med at forstå de lægeerklæringer og speciallægeerklæringer, der kan være indhentet til dokumentation af borgerens helbredsmæssige forhold. Der er derimod ikke tale om et læge/patientforhold mellem lægekonsulenten og borgeren. Det er ikke ansættelsesforholdet, der er afgørende, men selve lægens virke.

Lægekonsulenter fungerer som udgangspunkt derfor som andre medarbejdere i den kommunale forvaltning, der arbejder under ansvar for arbejdsgiveren og under forvaltningslovens bestemmelser. En borger har i den forbindelse mulighed for at klage over en lægekonsulents udtalelse mv. til den pågældendes arbejdsgiver. Sundhedsstyrelsen fører ikke tilsyn med læger, når disse ikke udøver lægefaglig virksomhed, hvilket vil sige virksomhed, som ikke indeholder konkret patientbehandling.

Den forståelse af lægefaglig virksomhed, der beskrives her, har ifølge oplysninger fra Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse i op mod 20 år fremgået af de seneste 2 udgaver af den kommenterede lægelov, og også Patientklagenævnets praksis er i overensstemmelse hermed.

Karen Jespersen

/ Bent Nielsen